

682

Besluit van 21 november 1984, houdende bepalingen voor het vernietigen van financiële bewijsstukken (Besluit vernietiging financiële bewijsstukken)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Financiën van 9 februari 1984 nr. 483-3481, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, en na overleg met de Algemene Rekenkamer (brief van 11 juli 1983, nr. 1289 R/S);

Gelet op artikel 69, tweede lid, van de Comptabiliteitswet 1976 (Stb. 671);
De Raad van State gehoord (advies van 4 april 1984, nr. WO6.84.0067/07.4.13);

Gezien het nader rapport van Onze Staatssecretaris van Financiën en Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 15 november 1984, nr. 484-1216;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit worden als bewijsstukken als bedoeld in artikel 69, tweede lid, van de Comptabiliteitswet 1976 aangewezen bescheiden die naar hun aard dienen ter staving van de juistheid van de verantwoording van degenen, bedoeld in artikel 56 van die wet, die rekenplichtig aan de Algemene Rekenkamer zijn, alsmede van degenen aan wie ontheffing van de rekenplicht is verleend.

Artikel 2

Bewijsstukken mogen worden vernietigd 6 jaar na afloop van het kalenderjaar, waarin de schuldvordering waarop deze betrekking hebben, opeisbaar is geworden, tenzij

a. deze stukken rechtsovereenkomsten betreffen waarvan de verjaring is gestuit, in welke gevallen de desbetreffende bewijsstukken niet eerder mogen worden vernietigd dan 6 jaar na afloop van het kalenderjaar waarin de verjaring opnieuw is ingegaan;

b. de Algemene Rekenkamer de Rijksrekening, de rekeningen van de begrotingsfondsen of de rekeningen van de Staatsbedrijven over dat jaar nog niet heeft goedgekeurd, in welke gevallen de desbetreffende bewijsstukken niet eerder mogen worden vernietigd dan na bedoelde goedkeuring;

c. deze stukken op grond van andere wettelijke voorschriften dan wel op vordering van de Algemene Rekenkamer langer dan 6 jaar beschikbaar dienen te blijven.

Artikel 3

Bij het vaststellen van de lijsten van voor vernietiging in aanmerking komende archiefbescheiden als bedoeld in artikel 3, eerste en derde lid, onder a, b en c, van het Archiefbesluit (Stb. 1968, 200) worden voor bewijsstukken de termijnen bedoeld in artikel 2 van dit besluit in acht genomen.

Artikel 4

1. Dit besluit kan worden aangehaald onder de titel: Besluit vernietiging financiële bewijsstukken.
2. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Financiën. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 12 februari 1985, nr. 30.

Onze ministers zijn, ieder voor zover het zijn ministerie betreft, belast met de uitvoering van dit besluit, dat met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en waarvan afschrift wordt verzonden aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 21 november 1984

Beatrix

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman

Uitgegeven de *vijftiende* januari 1985

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

De Comptabiliteitswet 1976 (CW 1976) schrijft in artikel 69, tweede lid, een algemene maatregel van bestuur voor, waarin voor daarin aan te wijzen soorten van bewijsstukken de termijn dient te worden geregeld na verloop waarvan tot vernietiging kan worden overgegaan. Thans vindt vernietiging van financiële bewijsstukken plaats op basis van bepalingen die gelden voor archiefbescheiden in het algemeen. Die bepalingen zijn opgenomen in het Archiefbesluit (Stb. 1968, 200). Voor zover financiële bewijsstukken zijn beschreven in lijsten van voor vernietiging in aanmerking komende archiefbescheiden, is de termijn waarna tot vernietiging mag worden overgegaan in die lijsten vermeld. Van enige uniformiteit tussen departementen met betrekking tot de termijn is thans geen sprake.

In artikel 1 wordt de soort bewijsstukken aangewezen die onder dit besluit valt. Er is gekozen voor een omschrijving die aansluit bij de bepaling van artikel 56, eerste lid, CW 1976, inzake de rekenplicht aan de Algemene Rekenkamer. Op grond hiervan moeten als bewijsstukken worden beschouwd zowel facturen, declaraties, dagafrekeningen van giro of bank en andere betaalbewijzen als verklaringen van prestatie, betalingsopdrachten en bescheiden waaruit blijkt welke bedragen moeten worden ontvangen en welke zijn ontvangen. Met de woorden «naar hun aard» wordt aangegeven dat niet alleen bewijsstukken betreffende schuldvorderingen die tot een betaling of een ontvangst hebben geleid, tot bewijsstukken ex artikel 69, tweede lid, CW 1976 worden gerekend, maar ook bewijsstukken inzake schuldvorderingen die gedurende de daarvoor geldende verjaringstermijn niet tot een betaling of een ontvangst hebben geleid.

Het gaat hier om bewijsstukken in de comptabele zin van het woord, zoals dit in de memorie van toelichting bij het ontwerp van de Comptabiliteitswet is uitgedrukt. Dergelijke bewijsstukken kunnen ook in niet-schriftelijke vorm voorkomen, bijvoorbeeld computerbescheiden (magneetbanden, diskettes e.d.).

Niet tot dergelijke bewijsstukken worden derhalve gerekend contracten, beschikking en dergelijke, die op grond van artikel 69, eerste lid, CW 1976 beschouwd dienen te worden als bescheiden die tot het bewijs kunnen medewerken, en die dan ook niet geacht worden te vallen onder het begrip bewijsstukken als bedoeld in het tweede lid van dat artikel.

Het wordt uit het oogpunt van opslag van de omvangrijke papierwinkel, die alleen al door financiële bewijsstukken wordt gevormd, doelmatig geoordeeld zo snel mogelijk tot vernietiging over te gaan. Daarbij dient echter rekening te worden gehouden met o.a. geldende (wettelijke) bepalingen waarin bepaalde termijnen van bewaring zijn opgenomen. Ook dient rekening te worden gehouden met de periode die benodigd is voor de verantwoordingsprocedure in het kader van de artikelen 84 t/m 86 CW 1976, welke periode materieel als beëindigd kan worden beschouwd met de goedkeuring van de rekeningen door de Algemene Rekenkamer.

In artikel 2 is daartoe voor de minimale bewaartermijn aansluiting gezocht bij de wet van 31 oktober 1924, Stb. 482, houdende voorschriften nopens de verjaring van geldvorderingen ten laste van het rijk, de provinciën, de gemeenten en de waterschappen, veenschappen en veenpolders.

Krachtens artikel 1 van die wet verjaren rechtsvorderingen ter zake van geldschulden ten laste van de genoemde publiekrechtelijke lichamen in elk geval door verloop van 5 jaar na de 31ste december van het jaar waarin de schuld opeisbaar is geworden. Het is wenselijk om te bepalen dat voor de vernietiging van documenten een ruimere termijn wordt aangehouden. De situatie kan zich namelijk voordoen dat in gevallen waarin een beweederlijke crediteur van de overheid lang wacht met het indienen van een vordering, relevante stukken reeds vernietigd blijken te zijn op het moment waarop deze nodig zijn. Door voor de vernietiging een termijn te stellen die één jaar langer is dan de termijn waarin de vorderingen op de overheid verjaren, worden dergelijke situaties voorkomen.

In gevallen waarin verjaring van rechtsvordering is gestuit, gaat opnieuw een 6-jaars-termijn in (artikel 2, sub a). In artikel 2, sub b, wordt bepaald dat de bewijsstukken in elk geval niet eerder mogen worden vernietigd dan nadat de Algemene Rekenkamer de Rijksrekening, de rekeningen van de begrotingsfondsen of de rekeningen van de staatsbedrijven heeft goedgekeurd. De minister van Financiën zal van die goedkeuring mededeling doen aan zijn ambtgenoten.

Onder sub c is meer algemeen geformuleerd in welke gevallen de termijn van 6 jaar verlengd dient te worden. Zo bepaalt bijvoorbeeld artikel 54 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen dat iedere inhoudingsplichtige verplicht is bepaalde boeken en andere bescheiden gedurende 10 jaar te bewaren. Dit heeft onder meer ook betrekking op door organen van de rijksoverheid gevoerde loonadministraties. Ook in het Wetboek van koophandel (artikel 6) wordt voor bepaalde boeken en bescheiden een dergelijke termijn gesteld hetgeen voor staatsbedrijven (onderdelen van rijksdienst ex artikel 88 CW 1976) van belang kan zijn. Voor zover tot die bescheiden mede de in dit besluit bedoelde financiële bewijsstukken kunnen worden gerekend, dient vanzelfsprekend met deze bepalingen rekening te worden gehouden. In dit verband kan ook worden gewezen op bewijsstukken van de door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw, afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven die ter staving van financiële aanspraken van de Staat in elk geval bewaard moeten blijven tot 31 december van het begrotingsjaar volgend op dat waarin de Commissie de rekeningen van het jaar waarop de uitgaven betrekking hebben, heeft goedgekeurd (vide EEG-verordening nr. 1723/72 van 26 juli 1972). Met het oog op de uitoefening van haar bevoegdheden ten aanzien van rekenplichtigen kan het nodig zijn dat de Rekenkamer vordert dat bepaalde financiële bewijsstukken langer worden bewaard.

Financiële bewijsstukken als bedoeld in dit besluit zijn tevens archiefbescheiden in de zin van de Archiefwet 1962. In artikel 3 van dit besluit is daarom voor de toe te passen vernietigingsprocedure aansluiting gezocht bij het Archiefbesluit (Stb. 1968, 200) en wel bij de regeling voor de opstelling van de lijsten van voor vernietiging in aanmerking komende archiefbescheiden in artikel 3, eerste en derde lid, sub a, b en c, van dat besluit.

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman